

[Brusvang]

Vi er parate til på den baggrund, jeg har ridset op, at forhandle på grundlag af det udspil, regeringen er kommet med.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det kan jo ikke blive en fuldstændig debat, for vi savner nogle tunge ting i sammenhængen, for at man kan tage endelig stilling til de konkrete ting, der er indeholdt i investeringsprogrammet. Det kan derfor kun blive en debat om nogle rammer, om nogle hensigter. I den sammenhæng kan vi fra det radikale venstres side erklære os enige med regeringen i, at der er samfundsøkonomiske fordele forbundet med at iværksætte de offentlige investeringer, som er nævnt i planen.

Jeg taler ikke om konkret udførelse af enkeltprojekter – det er der heller ikke lagt op til – for det er klart, at når vi kommer til den debat, kan der være meningsforskelle. Jeg behøver næppe i denne sammenhæng at sige ret meget om, at der nok er en del meningsforskelle mellem regeringen og det radikale venstre – i hvert fald p.t. – med hensyn til, hvorledes man skal tilrettelægge den fremtidige energipolitik. Vi er enige i, at der skal ske en investering i dansk energiforsyning, men der er noget, der tyder på, at vi trænger til at få trukket nogle linjer stærkere op på dette område. Jeg understreger det, for når regeringen lægger så megen vægt på energiinvesteringer – hvad vi er enige med regeringen om at vi må gøre – må regeringen også være meget optaget af at finde en struktur for udvidelsen af f. eks. naturgasnettet og i det hele taget for tilrettelæggelse af vores naturgaspolitik, sådan at det virkelig bliver noget, der er hold i, og noget, som vi er sikre på vil komme til at gavne det danske samfund.

Trafikken. Vi er enige i den runde målsætning. Helt klart må der ske en opprioritering af den kollektive trafik. Også her må vi sige, at det er noget, der har positiv virkning på den lange sigt. Det er noget, der koster noget her og nu, og først lidt senere får vi gevinsterne. Men det er rigtigt at lade den kollektive trafik ekspandere, og det er selvfølgelig også sagligt rigtigt, synes jeg, af regeringen, at den ikke på nuværende tidspunkt har lagt op til en beslutning om en fast forbindelse over Store Bælt. Der er alt for mange uklare momenter; der er fremfor alt behov for en

revurdering af trafikstrømmen, om jeg så må sige. Der er jo sket en vældig ændring her i de seneste år. En ting tror jeg man uden videre kan slå fast: Danmark vil aldrig komme til at opleve, at der over Store Bælt – i det mindste ikke over Østerrenden – bygges en højbro. Det tror jeg vi uden videre kan slå fast. Det projekt er tiden løbet fra. Men der er jo så mange andre gode muligheder, som vi må tage op, når regeringen føler, at tiden er inde til – jeg forstår, at det kan tænkes at blive i efteråret – en samlet debat om øst-vest-trafikken. Øst-vest-trafikken er jo en helhed, og det er vores grundlæggende opfattelse, at vores politik på dette område ikke må føre til en unødigt centralisering. Vi gør samfundet des mere sårbart, jo mere vi centraliserer, også på trafikområdet.

Boligbyggeriet. Omfanget, som det er beskrevet i investeringsprogrammet, er vi enige i. Indholdet må vi diskutere. Det er ikke ukendt, i hvert fald ikke for den tilstedeværende boligminister, at det radikale venstre har nogle holdninger til boligpolitikken med hensyn til den indre prioritering af de forskellige former for byggeri, som nok ikke er helt sammenfaldende med regeringens, men rammerne, aktiviteten på boligområdet totalt set, er vi enige i.

Jeg må måske her gøre en bemærkning i anledning af hr. Brusvangs synspunkter om, at der efter hans mening er for lidt plads til privat byggeri og for megen til offentligt boligbyggeri. Det kunne hr. Brusvang have rettet en smule op på, hvis han i en nylig afsluttet debat om boligpolitikken havde støttet et radikalt forslag om mere andelsboligbyggeri. Men det kan være, vi kan vende tilbage til den diskussion senere.

Det, jeg måske kunne savne, også i finansministerens redegørelse i dag, var nok en erkendelse af, at uanset at der i disse projekter – i denne plan, de 10 mia kr. over 3-4 år, 18.000 flere fuldtidsbeskæftigede – findes meget godt og den samfundsøkonomiske virkning klart vil indfinde sig, har vi et hensyn at tage til de balanceproblemer, vi har her og nu. Vi har så stort et kasseunderskud, at vi er nødt til at tage hensyn til det.

Man kunne godt have ønsket sig en debat om dette, også fra finansministerens side, men jeg indrømmer, at tilbageholdenheden kan skyldes, at finansministeren måske ser hen til en drøftelse i nærmere fremtid i en